

delse overfor Restanterne, og den praktiske Vanskelighed, der ligger i, at der i Landkommunerne ikke altid i Sogneraadet eller til Disposition for dette vil kunne forefindes Personer, som maa anses for at besidde den fornødne juridiske Indsigt til at afgøre, om Autorisationen kan ske. Under Hensyn til disse Betragtninger er Udvalget enedes om ikke at stille Forslag om Ændring i den gældende Regel om, at Restancerne skal godkendes til Inddrivelse af Fogeden.

Naar man ikke vil overlade det til Kommunerne selv at foretage Autorisation, opstaar det Spørgsmaal, om man ikke kunde opnaa den ønskede Enkelthed og Hurtighed ved at lægge hele Inddrivelsen over til Dommerkantorerne, saaledes at det paalagdes Dommeren som Foged i Embedsmedfør at foretage alle nødvendige Skridt til Inddrivelsens Fremme, saaledes som det allerede er Tilfældet med Hensyn til Amtstueskatterne.

Overfor en saadan Ordning gøres det imidlertid fra Dommernes Side gældende, at den vilde medføre et stort Arbejde for Dommerkantorerne, at deres Rammer ganske vilde sprænges og Ansættelse af yderligere Personale blive nødvendigt.

Da Udvalget ikke har ment at burde stille Forslag, der vilde medføre betydelige Udgifter for Statskassen til Personale m. v., er man enedes om at foreslaa en Ordning, der betegner et Kompromis i Forhold til den Ordning, der rent principielt kunde anses for ønskelig, idet Dommernes Officialvirksomhed foreslaas begrænset til *Realisationen* af det udpantede, medens Forretningernes Fremme, indtil Udpantningen er foretaget, ligesom nu paahviler Rekvirenten.

Udvalget har udarbejdet Forslag til en Lovbestemmelse i saa Henseende, der foreslaas knyttet til Retsplejelovens § 605. Udkastet findes optaget som Bilag til denne Betænkning.

De skatteinddrivende Myndigheder særlig Pantefogedinstitutionen.

Udvalget foreslaar altsaa ikke nogen Forandring med Hensyn til *de skatteinddrivende Myndigheder*. Godkendelsen af Restancerne til Udpantning skal stadig foretages af Fogeden, og Udpantningen derefter iværksættes af Fogeden, Sognefogeden eller Pantefogeden (idet Politimesteren bortfalder efter det forelagte Forslag til Ændring i Retsplejeloven, hvad Udvalget kan tiltræde).

Men det er Udvalgets Opfattelse, at der bør være Mulighed for, at der finder en yderligere Udvikling Sted af Pantefogedinstitutionen, og man henleder i saa Henseende Opmærksomheden paa, at der indenfor Lovgivningens Rammer vil være Mulighed for, at flere Kommuner kan vælge samme Pantefoged som fælles for de paagældende Kommuner, ligesom man foreslaar, at der optages en Bestemmelse om, at Pantefogederne kan udpante indenfor deres Distrikt ogsaa for fremmede Kommuners Skatterestancer.

Af en fra Justitsministeriet oversendt Sag er det kommet til Udvalgets Kundskab, at Byraadet i en Købstad havde bemyndiget Kæmneren til at foretage alle Udpantninger for Skatter og Afgifter. Herved fik Kæmneren i Egenskab af Pantefoged Adgang til at meddele sig selv som Oppebørselsmyndighed Attester om Skattebeløbenes Uerholdelighed i Tilfælde, hvor Skatteyderen intet ejede, en Ordning, der formentes ikke at være uden Betænelighed. — Denne Sag har givet Udvalget Anledning til at drøfte, om der ikke burde opstilles nærmere Betingelser for at blive Pantefoged. Udvalget har været enig i, at Kæmnere og andre Personer, der er ansatte i mere overordnede Stillinger og deri har Beskæftigelse ved Kommunens Opkrævning af og Regnskabsafklæggelse overfor Statskassen for Skatter og Afgifter, ikke bør ansættes som kommunale Pantefogeder. Kommunale Politibetjente maa formentlig have Politimesterens Samtykke til at modtage saadan Bemyndigelse og Statstjenestemænd ligesaa vedkommende Ministeriums Samtykke. Man har tillige været enige om, at det vil kunne medføre uheldige Forhold, om en